

[Astrid Skjoldbo.]

urimelighed, lovforslaget søger at ophæve.

I det hele forekommer det mig, at tilskudsreglerne i dag er besværlige og indviklede. Dels gives der tilskud til lærerlønninger efter reglerne om lønninger til folkeskolens lærere, dels kan der ydes de kommunale gymnasier et særligt tilskud til lærerlønningerne med hjemmel på finansloven, og endelig har der indtil 1. april 1958 været ydet tilskud af den fælleskommunale udligningsfond til elever, der var i den undervisningspligtige alder. Det foreliggende lovforslag tilsigter dels at ligestille de kommuner, der har egne gymnasier, med de kommuner, hvori der ligger et statsgymnasium, i økonomisk henseende, dels at forenkle tilskudsordningen. For at nå dette mål vil tilskuddet til de kommunale gymnasier efter lovforslaget blive forhøjet til 90 pct. af elevudgiften, medens til gengæld de kommuner, der sender elever til en statsskole, i fremtiden må yde et bidrag på 10 pct. af statsskolernes elevudgifter til staten. Kommuner, i hvilke der hverken findes statsskoler eller kommunale gymnasier, skal efter lovforslaget fremtidig bidrage med et beløb, der svarer til 10 pct. af bruttoudgiften pr. elev, for hver elev, kommunen får optaget i et af den slags gymnasier, som bidrag til skolens drift.

Lovforslaget omfatter tillige regler for fordelingen af udgifterne ved opførelsen af nye kommunale gymnasier; herefter yder staten 25 pct. og kommunen 75 pct. Dette er en praksis, der har været fulgt siden 1956. Før den tid måtte kommunerne selv bære udgifterne ved oprettelse af kommunale gymnasier. Jeg finder lovforslaget rimeligt og tilfredsstillende ikke mindst for de kommuner, der påtager sig den økonomiske byrde at oprette og drive eget gymnasium. Forhåbentlig vil det medføre, at større kommuner i højere grad end hidtil nu selv vil opføre og drive et kommunalt gymnasium, såfremt der er et rimeligt behov for det. Om gymnasierne i fremtiden alle i virkeligheden burde være kommunale eller måske alle være statsgymnasier, er et spørgsmål, som måske burde overvejes.

Forslagets § 4, stk. 3 tilsikrer, at en elev, der flytter til en anden kommune, kan forblive i den pågældende skole til skolegangens afslutning, uanset om den kommune, eleven

flytter til, har en tilsvarende undervisning. Dette er en lille ting, men sikkert i mange tilfælde af virkelig betydning for den pågældende elev. Udgifterne ved disse ændrede fordelingsregler vedrørende tilskud til statskoler og kommunale gymnasier er ikke store, nemlig omkring 1 mill. kr. årlig.

Jeg ser af bemærkningerne til lovforslaget, at den højtærede undervisningsminister påtænker at fremsætte et særligt lovforslag angående udligningsordningen for den højere undervisning i de 3 hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte. Jeg vil med interesse afvente et sådant forslag.

Også det lovforslag, jeg her har omtalt, kan jeg på mit partis vegne anbefale til velvillig behandling i det høje ting.

Enkeltheder vil der være lejlighed til at drøfte i et udvalg, da jeg ved forhandlingens afslutning vil foreslå, at sagen henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Marius Buhl: Lovforslaget om statstilskud til private gymnasieskoler og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte er et led i den revision af lovene om tilskud til private skoler, som er nødvendiggjort af skolelovene og den ny lønningsslov.

Der findes som bekendt en del private gymnasieskoler; jeg tror dog, at der uden for Storkøbenhavn kun er 3: Stenhus, Haslev og Th. Langs, men her i Storkøbenhavn er der nogle stykker. Ligeledes er der et mindre antal private realskoler. Nu er jeg blevet spurgt, hvorfor de private realskoler uden for Storkøbenhavn ikke kommer ind under denne lovgivning om tilskud til private realskoler. Grunden er vist den, at den gældende tilskudsordning for private realskoler og gymnasieskoler i København har haft relation til udgifterne ved tilsvarende offentlige skoler i København. Dette kan jo lade sig gøre, hvor skoleforholdene og derfor også skoleudgifterne fra skole til skole er så ensartede, som de er i Storkøbenhavn, hvorimod man for det øvrige lands vedkommende, hvor en sådan ensartethed slet ikke er til stede, må yde tilskuddene efter helt andre principper; derfor 2 love.

Selve lovforslaget er, så vidt jeg for nærværende kan skønne, helt tilfredsstillende